

ΧΕΙΡΟΤΟΝΗΤΗΡΙΟΣ (ΕΙΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΝ) ΛΟΓΟΣ π. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΙΣΑΑΚΙΔΗ

Σεβασμιώτατε Πάτερ και Δέσποτα,

Σεβαστοί πατέρες,

Ευλογημένε λαέ του Κυρίου

Αί γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον

Εἶναι ἀληθὴς ὁ λόγος τῆς Παναγίας Μητέρας τοῦ Κυρίου μας, καθὼς δύο χιλιάδες χρόνια τώρα, ἡ ἱερὴ καὶ ἐνδοξὴ μνήμη τῆς συναθροίζει τοὺς πιστοὺς νὰ χαροῦν πνευματικὰ καὶ με επικεφαλὴ τὴν ἴδια νὰ ψάλλουμε πρὸς τὸν μονογενῆ Υἱὸ τῆς. Διότι, ὅπως μας λέει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμάς, ἡ Παναγία μόνο, ἐνῶ βρίσκεται ἀνάμεσα στὸν Θεὸ καὶ σὲ ολόκληρο τὸ ἀνθρώπινο γένος, τὸν μὲν Θεὸ κατέστησε υἱὸν ἀνθρώπου, τοὺς δὲ ἀνθρώπους ἔκανε υἱοὺς Θεοῦ, οὐρανῶσασα τὴ γῆ καὶ θεῶσασα τὸ γένος.

Χαίροις, λοιπόν, μετὰ Θεὸν ἡ θεός, τα δευτερεῖα τῆς Τριάδος ἡ ἔχουσα. Χαρά σε ἐσένα γιὰτὴν ἀξιόθηκες νὰ φέρεις στὰ σπλάχνα σου καὶ νὰ γίνεις μητέρα τῆς ἴδιας τῆς Ζωῆς, ὥστε νὰ φανερωθεῖ σὲ ἐμᾶς ἡ ἀπέραντη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Διότι τὶς μέρες αὐτές που κάθε ἀνθρώπινο σχέδιο βρῖσκει τοῖχο καὶ προσκρούει σὲ ἓνα τόσο δα μικρόβιο, μόνο ἓνα γεγονός μοιάζει σίγουρο ὅσο τίποτα ἄλλο· ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ τὴ δημιουργία. Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον (Ἰωάν. 3.16).

Αὐτὴ ἡ σταθερὴ μαρτυρία γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ κατατίθεται μέσα στὸ βάθος τῆς διςχιλιόχρονης πορείας τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, μαρτυρία Ἀγιοπνευματικὴ γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, αὐτόπτες μάρτυρες τῆς ὁποίας γινόμαστε μέσα στὴν Ἐκκλησία. Ψηλαφούμε καὶ ἐμεῖς σαν τὸν Θωμᾶ τα σημάδια στὴν λογιζομένη πλευρά καὶ στα τρυπημένα ἀπὸ τα καρφιά χέρια τοῦ Κυρίου καὶ γινόμαστε μέτοχοι καὶ κοινωνοὶ Θεῶν ἀκτίστων ἐνεργειῶν.

Ὁ Χριστὸς θεμελίωσε τὴν Ἐκκλησία, ἐπὶ τὴν πέτρα τῆς πίστεως, θέτοντας τὸ ἴδιο τοῦ τοῦ σώμα ὡς θεμέλιο λίθο τῆς Ἐκκλησίας γι' αὐτὸ καὶ πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. Ἐγινε Μέγας Ἀρχιερέας εἰς τὸν αἰῶνα χαρίζοντάς μας τὸ μυστήριον τῆς ἱερωσύνης ὡς ἀντίτυπο τῆς οὐράνιας ἀγγελικῆς λειτουργίας. Καὶ ἐνῶ ὁ ἱερέας πολιτεύεται στὴ γῆ, δανεῖζοντας τὰ χέρια τοῦ στὸν Κύριον, ἀξιῶνεται καὶ χειρίζεται ὑποθέσεις οὐράνιες, σχετιζόμενες με τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Διάκονος τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ. Ἐμεῖς ἐκτείνουμε τὴν χεῖρα μας, ἀλλὰ ὁ Κύριος εἶναι ὁ εὐλογῶν καὶ ἀγιαζῶν. Ἀνώτερος τῶν Βασιλέων ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἀνώτερος τῶν ἀγγέλων ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἡ ἱερωσύνη εἶναι εὐλογία καὶ χάρισμα τῆς ἀπειρῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ στοὺς ἀνθρώπους (οὐ γὰρ ἐποιήσαμέν τι ἀγαθὸν ἐπὶ τῆς γῆς) ἀλλὰ καὶ θυσία καὶ

σταυρός και ευθύνη μεγάλη καθώς σύμφωνα με τον ιερό Χρυσόστομο μπορεί να γίνει αιτία να χαθεί η ψυχή μας.

Έχοντας αυτές τις σκέψεις στο μυαλό μου τις τελευταίες ημέρες ένοιωσα πολλές φορές φόβο και τρόμο αλλά θαρρών εις το έλεος της ευσπλαχνίας του Κυρίου μας ως ο Δαβίδ εβόησα: Κύριε προς σε κατέφυγον δίδαξον με του ποιείν το θέλημα σου, ότι συ εί ο Θεός μου. Το πνεύμα σου το αγαθόν οδηγήσει με εν γη ευθεία(Ψαλμ. 142') όπως πιστεύω ότι με οδηγούσε όλο αυτό το διάστημα των δύο και πλέον χρόνων της διακονίας μου, χαρίζοντας μας πλούσια χαρές και ευλογίες.

Συμέτοχη και συγκοινωνός όλων αυτών των ευλογιών η Διακόνισσα μου, η Γεωργία, η οποία στέκεται δίπλα μου όλα αυτά τα χρόνια και με στηρίζει υπομένοντας αγόγγυστα όλες μου τις αδυναμίες, και ανατρέφει εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου τα παιδιά μας: τη Μαρία, που γιορτάζει σήμερα και της εύχομαι ότι καλύτερο, τη Δόμνα και το Γεώργιο. Ο Θεός να τους ευλογεί και να τους αγιάζει.

Ευχαριστίες σε όλους όσους με έχουν ωφελήσει, γονείς, αδελφούς, διδασκάλους. Να ευχαριστήσω όλους τους πατέρες της Μητροπόλεως μας έναν-έναν και όλους μαζί για την αγάπη που μου έδειξαν τα χρόνια της διακονίας μου. Ιδιαίτερος τους πατέρες που είναι εδώ σήμερα. Το φιλόχριστο λαό της Μητροπόλεώς μας. Τους πατέρες και τους ενορίτες των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης στην Θεσσαλονίκη καθώς και τον Σεβασμιώτατο μητροπολίτη Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως κ.κ Βαρνάβα για την αγάπη τους. Τον πατέρα Σάββα από τη Σκήτη της Αγίας Άννας που είναι εδώ σήμερα και αξιωθήκαμε από κατά σάρκα συγγενείς να γίνουμε αδελφοί και συλλειτουργοί. Τον πατέρα Διονύσιο στα Πριγκηπόννησα. Τον πνευματικό μας πατέρα και οδηγό σε αυτή την πορεία π. Παΐσιο, που μας στηρίζει όλα αυτά τα χρόνια και μας οδηγεί στην αγάπη του Θεού.

Σεβασμιώτατε σας ευχαριστώ από τα βάθη της καρδιάς μου για την αμέριστη αγάπη και εμπιστοσύνη που δείχνετε αυτά τα χρόνια στο πρόσωπό μου. Ήταν ένα διάστημα πλούσιο σε χαρές και ευλογίες μεγάλες. Ο Θεός να σας ανταποδώσει πλούσιες τις ευλογίες Του όπως και εσείς ευλογείτε πλούσια κατά το μέτρον της καρδιάς σας. Ένας λόγος μένει χαραγμένος στο μυαλό μου και αυτό είναι που λάμβανα όλο αυτό το διάστημα. Η επιθυμία σας να σας θυμόμαστε ως τον Δεσπότη τον Θεόκλητο τον καλό. Την ευχή σας.

Αίνον και ευχαριστία αναπέμπω προς τον Τριαδικό Θεό, στη Μητέρα του Κυρίου μας, την Παναγία την Ρεβενικιώτισσα, τον Άγιο Πρωτομάρτυρα και Πρωτοδιάκονο Στέφανο και προς όλους τους Αγίους.

Ίδου νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας.